Tabloul în care ți-am imortalizat portretul

On Noiembrie 03, 2018

Învață să tragi folos dintr-un amestec de artă și decor, prin garantarea autenticității propriilor mărturisiri.

Memoria ei păstrează fiecărui lucru amprenta exactă, dinspre artistic spre estetic, vizavi de tot ce o înconjoară, așa încât nu-i scapă niciun amănunt, nicio banalitate, niciun episod trăit în prezența ei. Nu i se întâmplă niciodată, asemenea scriitorilor care își spun povestea într-un mod sensibil, dar captivant, să ezite multă vreme ori să se hotărască prea repede în modul în care face constatarea unei stări de fapt în caz de vreo conjunctură imprevizibilă. Este doar ea. Peste tot și în orice context.

De regulă, când încerci să caracterizezi pe cineva omiți să-i menționezi numele, dar îi atribui întotdeauna o identitate fictivă, de care se poate sprijini rațiunea bazată pe finitudinea unei lumi închise între macrocosm și microcosm. Într-un fel, mă simt ca și când ar trebui să îmbrățișez o stea care luminează doar cerul întunecat al nopții, fără să aștept altceva în schimb decât fiorul trăirii în care ea devine vizibilă. Iar dacă aș încerca s-o caracterizez într-un singur cuvânt pe tânăra domnișoară, frumoasă și misterioasă, m-aș lupta cu plăcerea de a intra în posesia a ceea ce iubesc, fără să obțin acel ceva pentru care lupt.

Ea pare să beneficieze de toate atuurile unui actor stăpân pe arta teatrului non-verbal. Eu sunt magicianul abil al cuvintelor făcute să rimeze cu glasul unui demiurg care cunoaște limbajul tăcerii.

Imaginea realității orientată spre experienta privirii în tine însuti depinde de surplusul de fundal alb pe care nu-l poți pune în evidență într-un tablou de mare rafinament.

Dacă aș înfățișa trăsăturile personalității ei, dincolo de imortalitatea unei lumi materiale în universul trecerilor umane, ca un fel de reprezentare a unei realități alternative, probabil aș naufragia într-un colaj suprarealist de imagini văzute doar prin caleidoscopul unui veac de singurătate. Garcia Marquez mi-ar invidia stilul literar pentru jocul straniu al asocierilor dintre plauzibil și suprarealist ce permite doar odihna unei lecturi de identificare a unui spațiu puternic impregnat de simbolism. Un simbolism pus pe seama unui demiurg care, absorbit în el însuși, plăsmuiește la nesfârșit universuri tot mai adânci.

Dintr-o privire, ea încearcă să-mi descopere toate gândurile, judecându-mă la rece, ca un avocat, dar asta nu face decât să-mi confere o mai bună poziționare în mijlocul tentativei de a descoperi o geometrie secretă în natura unei intervenții voliționale inteligente, care i-a fascinat pe creatori de-a lungul timpului. Forma particulară de rațiune ce i-o pot atribui sub semnul imprevizibil al unui destin reconstituit în imaginație, aparține măiestriei de a crea o lume complexă ilustrată prin surplusul puterii de colorare a unor secvențe născute din misterul unui joc provocator și riscant: "cine pe cine manipulează".

O fată tânără și frumoasă este o realitate care se găsește într-o eternă visare, o existență paralelă din scrierile mele, o apreciere despre trecut și fără vreo indicație pentru viitor, îndeosebi când prin consultarea artei se încearcă o pătrundere în literatura unei lumi ce se dezvăluie în formula aglomerării de detalii fine. Mai am multe de învățat despre viață, cu atât mai multe despre artă, mai ales dacă m-aș închipui frunzărind mintea unei fete închise într-o reprezentare de realitate diferită, care pare a emite un strigăt triumfalist din adâncul inimii: “Te admir, dar numai de la înălțime ! ”

Leadership: Poți să te angajezi într-o acțiune temerară de răsturnare a aparențelor de dincolo de percepție, în raport cu adâncirea într-un tablou inedit din care se detașează figura principală?

Nu i se întâmplă niciodată să uite ceva fără să se auto-suspende într-un spațiu imaginar. Pe vremuri era o tipă dură, rece, dar intrai cu ușurință în grațiile ei de îndată ce îi gâdilai orgoliul. Aș vrea să fie acum mai îngăduitoare. De multe ori realitatea este o adâncire într-un tablou inedit din care se detașează figura principală. Nu sunt așa cum ți-ai imaginat, dar tu ești exact așa cum mi-am imaginat. Nu le-am aranjat bine? Nu le-am dat lucrurilor importanța cuvenită unei exprimări care să avantajeze calitatea puterii tale de a le împărtăși cunoașterea intrinsecă? Află, dragă domnișoară, că arta înseamnă să te desprinzi de fondul unei compoziții care seamănă cu alta.

Adâncimea unui conținut simbolic se pretează utilizării unui câmp cromatic variat, format din roșu, oranj, galben și violet, ceea ce sporește randamentul activității intelectuale și influențează conduita de căutare a satisfacerii de noutate. Ca o paranteză, genul acesta de asocieri între frumusețea modelului, enigmele unei cărți uitate și spațiul simbolic al unei opere cu adâncire metafizică, își are precedentul istoric în tehnica colajului cubist care surprinde starea de moment a lucrurilor, spre deosebire de curentul futurist care surprinde mișcarea lor.

Ea continuă să creadă despre mine, prin intuiție directă, că voi reuși să alcătuiesc miezul unei creații de mare profunzime doar sporind intensitatea culorilor obținute prin contactul direct cu mediul înconjurător, cu diferite imagini și obiecte naturale. În același timp, expresia chipului ei pare literalmente contrariul impresiei pe care mi-o făcusem despre ea. Pare că născocește o cale prin care obiectele de zi cu zi iau forma oamenilor, pe care ar dori să-i conducă într-o permanentă călătorie pe tărâmuri enigmatice, înțesate cu magie și intrigi polițiste. Probabil, draga mea, ai uitat cine e creatorul și cine este privitorul.

Leadership: Beneficiezi de disponibilitatea perceptivă a ochiului de a trece succesiv de la o viziune la alta pe fondul aceleiași compoziții, știind că pe spatele tabloului se ascunde o altă pictură?

Prin declanșarea trăirilor afective pozitive datorate aprecierii cu care am fost copleșit de nenumărate ori, am izbutit să realizez o empatie a firescului izvorât din impulsul dorinței de a-mi ascunde un pic din aroganța și atitudinea de superioritate în fața unei ființe care abia se apropie de acel *savoir faire* al lecturii artei. I-am dat impresia că încă mai am multe de învățat până să ajung să fac creații în adevăratul sens al cuvântului. Clar, am făcut-o pe modestul, dar în spatele modestiei șade umbra vecină a unei glorii veșnice.

Te voi admira întotdeauna din multe puncte de vedere, ești atrăgătoare, inteligentă, știi să apreciezi bărbatul ce are mereu vânt din spate la corabia lui. Dar din umbra unei priviri aruncate în secret, dacă aș încerca să-ți produc o încântare a simțurilor printr-o colorație a ochilor, dinspre puritatea senină a unei dimineți de vară spre blândețea unui asfințit de toamnă, probabil n-aș izbuti să reproduc imaginea reală a ceea ce înseamnă prezență sau lipsă, chemare sau refuz, perspectivă sau opacitate, inocență sau greșeală, apropiere sau depărtare. Realitatea capătă o altă înfățișare la omul pictat cu aripi de înger într-o gamă cromatică dominată de maro-uri și orange-uri aprinse.

Arta este versiunea detaliată a unei lumi solemne definită prin simțire. Tușa plină de înțelesurile unei povești în care totul pare miraculos câtă vreme totul pare plin de tâlc, reînnoită de la ochi la suflet, se îmbogățește cu simțirea unei fericiri de o cu totul altă natură. O tânără frumoasă are darul de a sugera serii de asociații pasionante, o formulă care spune imaginației mele că pot merge împotriva curentului. Ceea ce n-o obosește, o stimulează. Clar, seducția este începutul unei aventuri în care lucrurile devin interesante.

Dar ei îi lipsește îndrăzneala pictorului care știe să facă dintr-un subiect plictisitor unul interesant. Nu luptă deloc să intre în posesia a ceea ce iubește cu adevărat, este condusă de un fel de lașitate acoperită de orgoliu, un colaj de sensibilități care nu înaintează spre virtute. Ceva îi dă totuși avântul necesar de a savura lucrurile mici, plăcerile fine, fără să se gândească că lucrurile ar putea fi altfel, prin însăși forța lor de a se asocia sau de a se substitui între ele. Arta de a cuceri o femeie constă în abandonarea tuturor lucrurilor pe care ea le controlează.

Nu te voi cunoaște niciodată prea bine, nu te voi putea salva niciodată din adâncul unei inimi sărăcite de conținut, dar intuiția îmi spune că faci parte din universul meu. Pentru că niciodată nu vei putea părăsi tabloul în care ți-am imortalizat portretul.

Leadershipul este portretul pe care îl execuți cu măiestrie pentru definirea profilului cuiva, lăsând totuși un mic cerc de fundal alb care ocupă prim planul unei lumi niciodată cunoscute îndeajuns.

Tabloul în care ți-am imortalizat portretul se poate regăsi cel mai bine în inima mea, care n-a cunoscut niciodată regretul de a te fi cunoscut, ci mai degrabă regretul că nu te-am putut reda într-o manieră mai expresivă, mai clară și mai transparentă.

Source: https://neculaifantanaru.com/tabloul-in-care-ti-am-imortalizat-portretul.html